NN 25/2020 (6.3.2020.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-306/19-5 od 29. siječnja 2020.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Gordane Marušić-Babić, predsjednice vijeća, Biserke Kalauz i Mire Kovačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Žanet Vidović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Z. kojeg zastupa I. B., po generalnoj punomoći, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine P., P., radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, u sjednici vijeća održanoj 29. siječnja 2020.

presudio je

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/169, urbroj: 376-05-3-19-20 od 26. travnja 2019.

II Ova će se presuda objaviti »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika pod točkom I. izreke utvrđeno je da je Hrvatski Telekom, d.d., Z. (dalje: HT), infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama navedenim u Odluci Općinskog vijeća Općine P. o donošenju registra nerazvrstanih cesta Općine P. (klasa: 021-05/15-01/122, urbroj: 2109/26-15-01 od 20. srpnja 2015.) zajedno s Registrom nerazvrstanih cesta Općina P. i Potvrdi Općine P., Jedinstvenog upravnog odjela (klasa: 350-08/19-01/02, urbroj: 2109/26-19-03-01 od 15. travnja 2019.), koje su sastavni dio ovog rješenja, a koje nerazvrstane ceste su u vlasništvu Općine P. i na kojima HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta broj: 39/18 (dalje: Elaborat) i koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. U točki II. izreke rješenja određeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I. ovog rješenja čine trase kabelske kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih voda u zemlji i nadzornih elektroničkim komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu. Točkom III. izreke utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI navedenim u Elaboratu i vrstu zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Č. ili podredno Područnog ureda za katastar Č., dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (»Narodne novine«, broj: 152/11., 151/14. i 97/15.). U točki IV izreke rješenja utvrđuje se da Općina P. ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz ovog rješenja od 7. travnja 2016., a u točki V. izreke obvezuje se HT u roku od 8 dana od primitka rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini P. U točki VI. izreke obvezuje se HT u roku od 10 dana od primitka rješenja platiti Općini P. naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu, drugu, treću i četvrtu godinu i dokaz o uplati dostaviti tuženiku i O., a svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta se plaća u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VII. obvezuje se Općina P. omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz ovog rješenja.

Protiv citiranog rješenja tuženika tužitelj je pokrenuo upravni spor iz svih zakonom propisanih razloga. Navodi da je nadležnost tuženika propisana u članku 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje: ZEK) koji između ostalog u stavku 1. točki 11. propisuje da je HAKOM nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Pozivajući se i na članak 5. stavak 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (»Narodne novine«, broj: 152/11., 151/14 i 95/17. – dalje: Pravilnik), kao i članak 17. stavak 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine«, broj: 47/09. – dalje: ZUP), navodi da se stvarna nadležnost tuženika ne može prenijeti na stranke u postupku, pa smatra da je tuženik počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka prenijevši utvrđivanje parametara za